

Sygn. akt VU 392/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku H. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania H. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 31 stycznia 2013 roku

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 31 stycznia 2013 roku, znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy H. O. prawo do emerytury od dnia 22 stycznia 2013 roku.

Sygn. akt VU 392/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 31 stycznia 2013 r. odmówił H. O. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy w ilości co najmniej 25 lat. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym

według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2). Zgodnie z tym wzorem zakład pracy ma obowiązek w wydanym pracownikowi dla celów emerytalnych świadectwie pracy określić rodzaj pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji w/w rozporządzenia, podać stanowisko pracy w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego lub uchwały właściwego ministra oraz wskazać okres, w którym praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zdaniem organu rentowego H. O. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił 11 lat, 11 miesięcy i 17 dni okresów pracy w szczególnych warunkach, wobec wymaganych 15 lat.

Poza tym organ rentowy nie uznał za udowodniony jako pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia:

- od 10 stycznia 1985 r. do 31 października 1985 r., ponieważ praca wykonywana w takim zakładzie jak (...) w L. na stanowisku „palacz c.o.” nie jest pracą wykonywaną w warunkach szczególnych w myśl wykazu A Dział XIV pkt 1 stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r., Dz. U. Nr 8, poz. 43. Ponadto podany w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 11 stycznia 2013 r. charakter pracy jest niezgodny z wymienionym wyżej rozporządzeniem;

- od 02 listopada 1994 r. do 23 maja 1996 r., od 04 czerwca 1996 r. do 12 września 1996 r. od 17 października 1996 r. do 31 października 1997 r. w Zakładzie (...)w L., ponieważ w świadectwach pracy z dnia 24 maja 1996 r., z 12 września 1996 r. oraz 31 października 1997 r. nie podano podstawy prawnej, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. oraz właściwego przepisu branżowego. Natomiast biorąc pod uwagę oświadczenie pracodawcy z dnia 01 marca 2012 r. nie można uznać pracy w szczególnych warunkach ze względu na brak określenia w nim podstawy prawnej. Zaś świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 24 sierpnia 2012 r. i 24 października 2012 r. oraz, z 02 stycznia 2013 r. nie spełnia wymogów formalnych, gdyż zostało wystawione po likwidacji firmy; brak nim pieczętki nagłówkowej zakładu pracy oraz osoby wystawiającej dokument. Ponadto w świadectwie pracy z dnia 31 października 1997 r. w pkt 8 została podana informacja, iż w okresie zatrudnienia, czyli od 17 października 1996 r. do 31 października 1997 r. ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji H. O. wniósł o jej uchylenie lub zmianę. Ubezpieczony wskazał, że będąc pracownikiem najpierw (...)w L. a następnie zakładu (...), w (...) L. zatrudniony był jako palacz w kotłowni opalanej miałem węglowym.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. O. urodził się (...)

Wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999 r. ogólnie udowodnił niespornie 28 lat i 5 miesięcy i 9 dni okresów składkowych, wiek 60 lat osiągnął w dniu(...) Na dzień 01 stycznia 1999 r. organ rentowy uznał 11 lat, 11 miesięcy i 17 dni okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

(niesporne)

Będąc najpierw pracownikiem (...)w L., a następnie Zakładu (...) w L., w okresach od 10 stycznia 1985 r. do 31 października 1985 r., od 02 listopada 1994 r. do 23 maja 1996 r., od 04 czerwca 1996 r. do 12 września 1996 r. i od 17 października 1996 r. do 31 października 1997 r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał w należącej do (...) w L. kotłowni prace palaczy i rusztowych kotłów parowych typu przemysłowego. Prace te wykonywał przez cały rok.

dowód: - zeznania świadków: J. I., 06:07”,

R. K., 10:49”,

- świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 23.08.2012 r., k.

8 tomie dotyczącym wniosku z 04 września 2012 r.,

- oświadczenie R. K. z 01.03.2012 r., k. 12 w tomie dotyczącym

wniosku z 28 czerwca 2012 r.,

- świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 01.01.2013 r., k.

6 w tomie dotyczącym wniosku z dnia 22 stycznia 2013 r.,

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W sprawie bezsporny był fakt, iż w dacie wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, w dniu 27 lipca 2009 r. osiągnął wymagany wiek 60 lat oraz wykazał 11 lat, 11 miesięcy i 17 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Istota sprawy sprowadziła się do ustalenia, czy w kwestionowanych przez organ rentowy okresach ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu wymienionych wyżej przepisów, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał uzasadnia wniosek, że H. O. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace wymienione w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykazie A, Dział XIV, poz. 1 prace nie zautomatyzowane palaczy kotłów parowych typu przemysłowego. Nie tylko w

świetle wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach, ale także ze zbieżnych w swej treści zeznań świadków i wyjaśnień ubezpieczonego wynika, iż H. O. w spornych okresach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w szczególnych warunkach.

Uwzględniając powyższe rozważania należy stwierdzić, iż wnioskodawca wykazał wymagane 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach i tym samym jego odwołanie jest uzasadnione.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł co do istoty sprawy.